

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. B.**, bytom K., zastúpeného JUDr. D. Š., advokátkou v K., proti žalovaným **1/ S. Ď.**, bytom B., **2/ J. S.**, bytom P., **3/ maloletému J. S.**, zastúpenému zákonným zástupcom Ing. M. S. bytom P., **o zaplatenie 78 735,98 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 12 C 34/2007, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 25. júla 2008 sp.zn. 12 Co 164/2008, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a**.

Žalovaným 1/ až 3/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením z 29. októbra 2007 č.k. 12 C 34/2007-73 zamietol návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal zákazu žalovaným nakladať s nehnuteľnosťami, zapísanými na LV č. X., katastrálne územie L., vedených Správou katastra v P., parcely č. X. o výmere X. m² a parcely č. X. o výmere X. m², druh pozemku – lesné pozemky, lesné porasty, a zaistenia nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej 1/. Svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia §§ 102 ods. 1, 74 ods. 1, 2 a 76 ods. 1 písm.e/, f/ O.s.p. a odôvodnil ho tým, že žalobca neosvedčil dôvodnú obavu z nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, resp. z ohrozenia výkonu rozhodnutia, nakoľko nepreukázal, že žalovaní robia faktické kroky smerujúce k nakladaniu s predmetnou nehnuteľnosťou a svoj nárok založil len na domnienke, že k takémuto konaniu by pred skončením konania dôjsť mohlo.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením z 25. júla 2008 sp.zn. 12 Co 164/2008 uznesenie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa (pôvodne označených)

žalovaných 2/ a 4/ (t.j. E. T. a Ing. J. S.) zrušil a konanie o nariadenie predbežného opatrenia voči nim zastavil. Vo zvyšnej časti týkajúcej sa žalovaných (pôvodne označených) 1/, 3/ a 5/ uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, stotožniac sa so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu. Vo vzťahu k pôvodne označeným žalovaným 2/ a 4/ svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v čase začatia konania (19. februára 2007) títo žalovaní nemali spôsobilosť byť účastníkmi konania (žalovaná 2/ zomrela X. a žalovaný 4/ zomrel X.). Ak preto súd prvého stupňa zamietol návrh na vydanie predbežného opatrenia aj voči nim, nebolo jeho rozhodnutie v tejto časti vecne správne.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Podľa obsahu tohto mimoriadneho opravného prostriedku zrejme žiadal, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Obom súdom nižšieho stupňa vytkol, že ich rozhodnutia sú nezákonné a úmyselne mu odňali možnosť účinne sa domáhať jeho práv. Taktiež je nezodpovedné konanie odvolacieho súdu, že proti žalovaným 2/ a 4/ zastavil konanie, “ved’ po odporcoch 2/ a 4/ nastúpili ich dediči“.

Žalovaní sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho

vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolací súd však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v § 237 O.s.p. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., na ktoré zrejme poukazoval dovolateľ. Žalobca jednak tvrdí, že rozhodnutia oboch súdov nižšieho stupňa sú nezákonné a úmyselne mu odňali možnosť účinne sa domáhať jeho práv a jednak, že zastavenie konania voči (pôvodne označeným) žalovaným 2/ a 4/ odvolacím súdom je nezodpovedné, keď po týchto žalovaných nastúpili ich dedičia.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.) sa rozumie postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti uplatnenia ich práv [napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.) na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Z obsahu spisu nevyplýva, že by súdy v prejednávanej veci v prípade žalobcu nerešpektovali niektoré z týchto práv. K vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedenému tvrdeniu žalobcu, o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. treba uviesť (ako na to správne poukázal aj odvolací súd), že nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania (§ 19 O.s.p.) je neodstrániteľným nedostatkom jednej z procesných podmienok konania, v dôsledku ktorej súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť. Preto, ak žalobca v žalobe (návrhu na začatie konania a vydanie predbežného opatrenia) označil ako žalovaných

2/ a 4/ fyzické osoby, ktoré v čase začatia konania nemali spôsobilosť byť účastníkmi konania (ako z obsahu spisu nesporne vyplýva, obaja zomreli ešte pred podaním žaloby), správne odvolací súd vo vzťahu k nim uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a konanie o nariadenie predbežného opatrenia zastavil (bez ohľadu na to, či títo žalovaní mali dedičov, keďže dedičov žalovaných 2/ a 4/ žalobca ako žalovaných neoznačil), čím žalobcovi neodňal možnosť konať pred súdom. Pokiaľ ide o druhú výhradu dovolateľa, t.j. že rozhodnutia prvostupňového i odvolacieho súdu sú nezákonné a úmyselne mu odňali možnosť účinne sa domáhať jeho práv, zrejme ňou žalobca namieta, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. V tom prípade treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samotné nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je totiž v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie dovolateľa podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalovaným, ktorým by podľa výsledku konania vzniklo právo na náhradu trov tohto konania, žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2009

JUDr. Jana Bajánková, v.r.

Za správnosť vyhotovenia :

predsedníčka senátu

Jarmila Uhlířová

